

Заштита хришћанског идентитета Србије

Данас је неопходно да на рушевинама моралних и материјалних вредности дамо свој допринос обнови Србије која треба да има хришћански идентитет и либерално-демократско уређење са социјално-тржишном економијом.

У времену владавине секуларизма треба нагласити православни и хришћански идентитет српског народа. Православље је вековима и у добру и у злу формирало, одржавало и чувало српски национални идентитет васпитавајући генерације у духу правих и трајних вредности вере, слободе, традиције, напретка, мирољубивости и патриотизма. Православна црква је установа од највећег значаја за српски народ. Зато би било пожељно да православно хришћанство у Србији буде уздигнуто у ранг званичне и државне религије, уз поштовање свих других цркава и верских заједница, њихових потреба и пре свега њихових верника. У том контексту, заштита хришћанског идентитета и вредности укључивала би и помињање Бога у уставу државе Србије. То никако не значи клерикалну, фундаменталистичку државу или повреду начела одвојености цркве и државе, већ пре свега очување хришћанских православних вредности Србије у савременим искушењима секуларизма. У многим европским и демократским земљама попут Грчке, Финске или Кипра православље је државна религија, Србија у том смислу не би била изузетак.

Јачање демократије и прозападна оријентација

Од почетка стварања модерне државности, српски народ је настојао да изгради Србију као демократску државу. Ту традицију морамо и ми да наставимо. Србију треба развијати као либералну, демократску, правну и социјалну државу. Опредељење за представничку демократију неће искључивати ни елементе непосредне демократије. Данашње друштво је друштво различитих ставова, мишљења као и различитих интереса. То пред све нас ставља задатак да обликујемо друштво у коме се супротна мишљења и интереси сливају у већину, уз сву заштиту и уважавање уверања и права мањине. Начело већине повезује се за заштитом мањине. Демократско уређење и либерално демократску државу сматрамо несавршеним, на чијем побољшању треба стално радити. Страначки систем сам по себи није и не мора бити лош, лоше је то када странке себе

доживљавају апсолутно, егоистички и самодовољно, без икакве одговорности према заједници. У том смислу, развој цивилног и грађанског друштва сматрамо приоритетом и предусловом за развој демократије у Србији. Политичке обнове нема без моралне обнове. Колико год изгледало тешко и немогуће, сматрамо да су политика и етика неодојиви. Демократија за коју се залажемо јесте прожета хришћанским духом и у складу са српском традицијом човечности. Суштину демократије ми не видимо у владавини већине, већ пре свега у заштити слобода у држави и друштву и достојанству човекове личности. Не одбијајући и уважавајући републикански облик владавине, као потпуно легитиман, Србија ипак треба да буде уређена као парламентарна монархија. То је наставак српске државне традиције како из средњовековног периода, тако и у периоду стварања модерне државе. У Србији монархијски облик владавине и либерално демократско уређење нису били у супротности. Напротив, златно доба демократије постојало је у периоду када је Србија била монархија.

Србија треба себе да види као део шире европске породице и члана Европске уније. Сукоб водећих западних земаља са Србијом деведесетих година (бомбардовање Републике Српске 1995. године и бомбардовање СРЈ 1999. године) као и признавање независности Косова и Метохије, пореметили су и прекинули традицију историјског савезништва Србије с САД, Великом Британијом и Француском. Наш задатак је да то савезништво и поред зла и неправде које су нам нанели обновимо. То није лак, а ни брз процес. Ми не можемо негирати чињеницу да велики број Срба у иностранству данас живи у западним земљама, да су наши велики стручњаци живели и учили на училиштима западних земаља, као и да су западне земље биле савезнице Србије у оба светска рата. Обнова старог савезништва, не значи заборав жртава и неправди учињених на крају прошлог и почетком овог века, као ни евентуалну антируску позицију. Србију и Русију деле бројне везе које никада не смеју бити прекинуте и нарушене.

Социјална и тржишна економија

Када говоримо о социјалној Србији, пре свега имамо у виду социјалну одговорност и социјалну правду. Транзиција и прелазак са социјалистичког економског модела на тржишни и капиталистички у Србији је изазвао, поред бројних позитивних учинака, и велике социјалне разлике. Тржишно привређивање и пословање у Србији још увек чека на своју социјалну компоненту која је данас потиснута. Желимо да повратимо достојанство рада и радника, борећи се са кршењем радничких права и закона. Послодавци у Србији морају се научити социјалној етици и одговорности. Неопходно је ојачати мрежу социјалне заштите и социјалну државу чији је основни задатак сузбијање сиромаштва. Зато је окосница српске хришћанске демократије успостављање еколошке и социјално тржишне економије која може бити најбоље решење за Србију, између погубних последица како социјалистичког колективизма тако и неолибералног

Ка новом српском конзервативизму

Пише: Владимир Марјановић
уторак, 08 децембар 2009 16:19

економског модела.

Један од најважнијих интереса Србије и српског народа у 21. веку јесте избегавање ратова и очување становништва од великих демографских губитака које је проживео у 20. веку. Српски народ мора спровести своју демографску обнову, која је једино могућа јачањем породице и породичних вредности. Хришћанска демократија, као нови српски конзервативизам треба у томе да види свој приоритет.

(Аутор је један од уредника сајта www.hriscanskedemokrate.org.)